

Bakó Elemér:

ÉVEK, VILÁGOK HATÁRÁN

Hulló havon

rezeg a lámpák fénye:
sok hópehely
— fények piciny edénye —
ereszkedik, lebegve, szállva,
a karácsonyváró világra.

Hulló sorson

meztörök a reménye
sok bus szívnek:
ó, Jézus, jöjj el végre!
meleg jósággal, áldva, szánva,
erre a zord, téli világra!

Házak telve zsongással, illatokkal,
asztalok is dus, izes falatokkal,
boltok zsufolva ajándékozók-kal,
templomok hálás, vig zsolozsmázók-
kal.

Városok vonva színes csillogásba,
erdők is csendes, meghitt susogásba,
az ujjongó hir földrészekre árad:
Megváltója született a világnak!
Csilingelő szán, csillogó öröm:
mind ebben élünk most, e bűv-körön,
e hangulaton belül minden oly jó...
De messze kint, a sötét, néma tenger,
az űr mélyében száll, repül az ember,
vigyáztván utját anyja, e vén bolygó.

